

Μιχαήλ Κάσιαλος, Αρχαίο κεφάλι γυναίκας (αντίγραφο) (χ.χ)

Αγγελος Μακρίδης, Κόρη (1993)

display 5

Ούρσουλα Σαββοπούλου, αρχαιολόγος, υπάλληλος Κρατικής Πινακοθήκης.

Α/Μ 1315 | Αγγελος Μακοίδης, Κόρη (1993)

Α/Μ 2745 | Μιχαήλ Κάσιαλος, Αρχαίο κεφάλι γυναίκας (αντίγραφο) (χ.χ)

ΜΑΚΡΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ (1942)

Κόρη Μεικτά υλικά, ύψος 165 εκ. Ιδιοκτησία Κρατικής Συλλογής Απόκτημα με αγορά (ΑΜ 1315) το 1994 ΚΑΣΙΑΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ (1885 – 1974) Αρχαίο κεφάλι γυναίκας Ασβεστόλιθος, ύψος 35 εκ. Ιδιοκτησία Κρατικής Συλλογής Απόκτημα με αγορά (ΑΜ 2745) το 2008

Διάλογοι με την αρχαιότητα

Ανταποκοινόμενη στην πρόταση του Κέντρου Τέχνης Point επέλεξα δύο έργα γλυπτικής που, ως αρχαιολόγος, πάντα μου προκαλούσαν το ενδιαφέρον: ένα έργο του Άγγελου Μακρίδη με τίτλο «Κόρη» και ένα του Μιχαήλ Κάσιαλου με τίτλο «Αρχαίο κεφάλι γυναίκας». Τα έργα αυτά, που ανήκουν στην Κρατική Συλλογή Σύγχρονης Κυπριακής Τέχνης, αποτελούν για μένα μια «σύγχρονη ωδή στην αρχαιότητα», των δύο Κυπρίων δημιουργών.

Οι δυο γνήσιοι γιοι της Κύπρου, γεννημένοι στα εδάφη που τώρα βρίσκονται κάτω από την τουρκική κατοχή, είχαν επαφή με τα αρχαία αντικείμενα από μικρή ηλικία και αυτό τους έδωσε την ικανότητα και τη δυνατότητα να τα κατανοήσουν, να τα αγαπήσουν και αργότερα να τα επιλέγουν συχνά ως θέμα για τις καλλιτεχνικές τους προτάσεις.

Οι δυο καλλιτέχνες, ο ένας αυτοδίδακτος, για τον οποίο η τέχνη είναι κάτι το ιεφό που προκαλεί δέος και ο άλλος, ακαδημαϊκά μορφωμένος, ο οποίος καταθέτει την τέχνη του ως είδος πρότασης, πολλές φορές πρόκλησης, αφήνοντας σε όλους μεγάλα περιθώρια ερμηνείας. Ο Μιχαήλ Κάσιαλος, με σοβαρότητα και σχολαστικότητα, αντιγράφει το αρχαίο αντικείμενο, δημιουργώντας έτσι μια τέλεια απομίμηση, ενώ ο Άγγελος Μακρίδης απλόχερα εκμεταλλεύεται τον πλούτο της αρχαιότητας, αποτυπώνοντας τη δική του προσωπική χροιά, πολλές φορές εφοδιασμένη με πηγαίο χιούμορ και απαλλαγμένη από περιορισμούς.

Στο έργο του Μ. Κάσιαλου διαφαίνεται η αρμονία, η τελειότητα και η διαχρονικότητα ενώ το έργο του Α. Μακρίδη, έχοντας τα ίδια χαρακτηριστικά προσφέρει, επιπλέον, την ανθρώπινη πλευρά της αρχαίας τέχνης με τρόπο που την καθιστά πιο κατανοητή και προσιτή για το σημερινό άνθρωπο.